

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

Sexto Die.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

num, &c. Expende singula verba, præsertim illud, *Venite*, respondens vocationi; Et illud, *Discedite*, respondens dimissioni.

III. Audi Christum dicentem, *Matth. 25. Et ibunt hi in supplicium æternum; iusti autem in vitam æternam*: expendéque singula verba, 1. *Et*, significans continuationem pœnæ cum decreto immutabili; nunquam ex isto *Et*, fiet *Vel.* 2. *ibunt*: in æternitate solùm est progressus, terminus nunquam. 3. *Hi*, ne communi quidem termino digni, qui à Deo exciderunt. 4. *in supplicium æternum*, pro momentaneis vanitatibus. 5. *Iusti autem, &c.* quàm magna merces, pro tantillis laboribus! Jam quantus erit damnatorum ejulatus, dum incipient evanescere ex oculis eorum, in cœlum euntes eorum olim amici, socij, &c. condiscipuli, connovitij, conreligiosi, &c. Hisne non moveberis?

COLLOQUIUM. Institue his verbis: *Cùm veneris judicare, noli me condemnare! Per illud judicium, quo apud Pilatum iniquè iudicatus es Domine Jesu, parce servo tuo! &c.*

In fine, Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

DIES SEXTA

S. Patri nostro Ignatio consecranda.

Oratio jaculatoria hujus diei erit ista:
IESVS O MARIA, dulcissimi amores mei, pa-
ziaz

tiar ego, moriar ego amore vestri, totus sim vester, nullus meus! Ex vita manuscripta Alphonsi Rodriguez.

MEDITATIO I.

De Regno IESU Christi.

Ab hac Meditatione Hebdomadam secundam Exercitiorum spiritualium, S. P. N. orditus est.

ORATIO PRÆPARATORIA, &

PRÆLUDIUM I. ex Exercitijs S. P. N. desumendum, ut spectare nos imaginemur Synagogas, villas & oppida, quæ prædicans Christus pertransibat.

PRÆLUDIUM II. itidem ex S. P. N. ut nempe petamus à Deo, ne obsurdescamus, vocante nos Christo, sed ad sequendum & obtemperandum prompti simus.

PUNCTUM I. Considera, si Rex aliquis, divinitus electus in Principem & Ducem omnium Christianorum, omnibus dotibus regis ornatus, suaderet suis subditis, ut cum eo ad subjugandos infideles, magna sibi damna, & illis maiora inferentes, ad bellum pergerent, promitteretque illis, se ad omnia incommoda primum futurum, nec aliter victurum, quam illi, nec triumphaturum sine gloria eorum. Quid subditi illi tam bono Regi responderent? quomodo
fe

se illi ad omnia offerrent? siquidem de fortunis eorum, & de illis ipsis res ageretur. Sed quis ille Rex? Ecce, Dominus Jesus Christus, Filius Dei unigenitus, iste de cœlo venit mittere gladium, indicit bellum mundo, carni, Sathanæ, perfidiæ, vitijs omnium hominum; alloquitur te, ut pergas cum illo ad hoc bellum; commeatum gratiarum suarum, immò & annonæ Sacri Corporis sui tibi suppeditat: Sudores, dolores & vulnera prior subire vult: primus ad ardua omnia præit tibi; tuum duntaxat erit, sequi illum. Non alio cibo vesceris, non alijs vestimentis & insignibus vestieris, nisi quibus ille; post bellum, ipse imponet tibi coronam. Quid ergo Regi huic tuo respondebis? quomodo eum non sequeris? quomodo non indices amoris proprio, & sensualitati tuæ bellum? Alloquere itaque Dominum tuum, & dic, ut olim Ethai ad Regem David: *Vivit Dominus, & vivit Dominus meus Rex, quoniam, in quocunque loco fueris, Domine mi Rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus. 2. Reg. cap. 15.*

II. Audi Christum Regem in particulari proponentem tibi, in quo eum imitari debeas. 1. in abnegatione tui ipsius. 2. in portanda cruce omnium adversitatum. 3. in vera spiritûs paupertate, castitate, obedientia, &c. Responde ergo Regi tuo, & dic: *En, O Rex*

Rex supreme, ac Domine universorum, tuâ ego, licet indignissimus, fretus tamen gratiâ & ope, me tibi penitus offero, meâque omnia tuæ subiicio voluntati, attestans coram infinita bonitate tua, in conspectu gloriosæ Virginis Matris tuæ totiusque curiæ cœlestis, hunc esse animum meum, hoc desiderium, hoc certissimum decretum, ut, quàm possum proximè, te sequar, & imiter in ferendis iniurijs, & adversis omnibus, cum verâ spiritûs, tum etiam rerum paupertate.

III. Audi Christum Regem exquirentem à te, quam mercedem pro laboribus cum eo toleratis habere velis? respondéque Domino tuo: *nolo mi Domine quidquam aliud, nisi te ipsum*, hoc est, intimam notitiam & amorem tui, procul consolationes, non solum mundanæ, sed & spirituales, procul omnis æstimationis, & commoditas! Tu mihi solus es adæquata merces: Te mihi solum da, & sufficit. Protestor insuper, Domine mi, quòd nec gloriam æternam velim, quatenus bona mihi est, sed quia dignus es, ut per gloriam meam Tu glorificeris, & in æternum amaris à me, & ab omni creatura. Fac ergo Domine mi, ut vivam ego, jam non ego, sed tu vivas in me!

In fine, Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

DOCT.

DOCTRINA PRACTICA
 Tempore Matutino diei sextæ
 relegenda.

*De æstimatione, & amore Vocatio-
 nis Religiosæ.*

Gratiam Vocationis Religiosæ, esse do-
 num Dei præstantissimum, & gratiam gra-
 tiarum, sic declaro.

Primò, quia est gratia secundi Baptismi,
 ut docent SS. Patres, & cum illis S. Thomas,
 2. 2. q. ult. a. 3. asserens, Religiosum, si post
 emissionem trium Votorum religiosorum
 statim moreretur, statim rectè ad cœlum
 evoluturum, non secus ac is, qui susceptô
 Baptismô statim moreretur. Hac occasione
 innuo praxim utilissimam, post singulas
 confessiones Sacramentales renovandi Vota
 religiosa; hæc enim Religiosorum Votorum
 renovatio ad abolendam pœnam peccatis
 debitam magnæ est efficacix, & fortè tantæ,
 quantæ est prima eorundem nuncupatio.

Secundò, quia gratia vocationis religiosæ
 est gratia cujusdam martyrij, cum hoc solo
 discrimine, juxta S. Bernardum *serm. 30. in
 Cant.* quòd vitæ Religiosæ Martyrium hor-
 rore sit mitius illô, quò corpus perimitur,
 sed diuturnitate sit molestius, sitque per mo-
 dum

dum cujusdam holocausti, quod lentè concrematur.

Tertiò, quia gratia vocationis religiosæ est infallibilis arrha, & irrefragabile privilegium vitæ æternæ; nequè enim fallere aut falli potest Veritas ipsa, quæ tamen universaliter pronuntiavit, *Omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut Patrem, aut Matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit.* Præ alijs autem Religiosis id conferre dignata est divina bonitas Societati nostræ, quòd perseverantia in illa sit semper connexa cum dono perseverantiæ in gratia finali, & cum æternitate sancta, juxta revelationem S. Francisco Borgiæ factam, quam typis vulgârunt P. Nicolaus Lancicius in *Tract. de Institut. Soc. affectu 98.* & Pater Michaël Staudacher in libello, cui titulus: *Centum affectus amoris divini.*

Quartò: quia sequi gratiam vocationis religiosæ, & inire statum religiosum, est summa hujus vitæ beatitudo, & salvatio salvationi æternæ prævia: agnovit veritatem hanc, sed nimis serò (nam primùm ante mortem) Anno 1652. Pragæ R. D. Joannes Janderus, Brünæ dimissus Anno 1644. qui post multa infortunia, cum extremum diem sibi imminere cerneret, expetiit Confessarium è Societate, per quem supplicavit Patri
Vice-

Vice-Provinctiali, ut ante mortem vota Societatis emittere posset, quod & fecit multis cum lachrymis: dein inter cætera testamenti locò hæc scripsit, & consignavit: *Testor, Societatem Iesu esse beatitudinem terrestrem, ita ut si alia speranda non esset, ista ad hominem omni beatitudine cumulandum sufficiens foret. Testor, illam esse margaritam, quam si ego auro & sanguine redimere possem, auro & sanguine redimerem.* Et hæc verba ab isto homine non sola mors, sed veritas extorsit; cùm enim beatitudo sit status omnium aggregatione bonorum perfectus, atque in re nihil aliud sit, quàm cognitio & amor Dei, beatitudo hujus vitæ consistit in cognitione & amore Dei proportionato huic vitæ: in quo autem statu est major cognitio & amor Dei, quàm in statu Religioso?

Quintò, quia deficere à gratia vocationis religiosæ, & à statu Religioso, est summa hujus vitæ infelicitas, maledictio, & damnatio prævia damnationi æternæ. Veritas hæc per naturalem sequelam sequitur ex præcedente; cùm enim oppositorum opposita sit ratio, si inire statum religiosum, est summa hujus vitæ beatitudo, deficere ab illo, summa erit hujus vitæ infelicitas. Hanc infelicitatem S. Bernardus, *de modo bene vivendi cap. 20.* mellifluè licèt, plenis tamen amaritudine verbis sic expressit; *Qui con-*
gre-

gregationem sanctam relinquunt, & ad sæcular-
rem vitam descendunt, à Societate Dei elongan-
tur, atque dominio diaboli subjungantur. Non
desunt Historiæ, id ipsum comprobantes.

Anno 1575. Viennæ Austriæ moriens unus è
nostris, ante ipsum agonem renidenti vultu
subridere cœpit: non ferens insuetam hanc
in tam nubilo mortis tempore serenitatem,
is, qui moribundum disponebat, ait: Non
est tempus ridendi, frater mi, sed iudicium
Dei præstolandi. Cui ille, ne quæso, turbet
te hæc mea hilaritas, Pater! Angelus Custos
meus ostendit mihi ignitum montem, &
plurimos in eo damnatos, dixitque mihi,
eos omnes dimissos esse à Societate; cum er-
go ego per gratiam Dei moriar in Societate,
superabundo gaudiô. Sic ille quidem an-
ticipatò obtinuit promissum illud Christi,
Beati qui nunc fletis, quia ridebitis, Luc. 7. Sed
simul confirmavit illud, ne sanguineis qui-
dem lachrymis eluendum: *Qui à Societate
Dei elongantur, dominio diaboli subjungantur.*

Tanti igitur est coram Deo gratia voca-
tionis Religiosæ, ut meritò gratia gratiarum
dici possit, ad quam dignè observandam hæc
possunt Religioso subservire praxes.

- I. Non tantùm ipsam vocationem reli-
giosam plurimi æstimare & amare, sed e-
tiam omnia connexa cum illa, nempe omnia
præscripta à Religione, quamvis videantur
exigua:

exigua: cùm enim accessoria sequantur naturam principalis, cui placet principale, eisdem placere accessoria, necesse est.

2. Paratum esse ad omnia ardua molestaque toleranda, pro vocatione & cum vocatione: Sic erat paratus B noster Aloysius, de quo P. Mutius Vitellescus Generalis, in quadam exhortatione Romæ habitâ (ut legi in manuscriptis P. Gasparis Druzicki) retulit, se ex ore ipsius audivisse resolutionem ejusmodi: *si per unum tantum momentum in Societate esse debuissim; & per inferni pœnas ad id pervenire me oportuisset, elegissim illas, Pater, ut in Societate essem.*

3. Devovere seipsum Religioni in mancipium ac jumentum, cum omnibus obligationibus mancipio ac jumento competentibus. Usus est praxi hac memoratus P. Gaspar Druzicki, ut adnotavi in vita ejus, cap. II. fecerat enim in quadam protestatione talem cum Societate contractum: *tuum erit, ô S. Societas, imperare mihi abjectissima, & vilissima; meum erit obtemperare absque mora, murmure, excusatione, differentia, &c. Nolo rationem meam haberi in ulla re, &c. Nolo pro laboribus ullis meis ullam gratitudinem ostendi, sed omnia tanquam mancipii opera sepeliri, ac contemni. Licet tibi, post vires & annos exhaustos, me a consortio tuo arcere, sordibusque solis everrendis, aut pecudibus curandis deputare. Licet tibi*
me

me morbo afflictum, vel morti vicinum, omni solatio corporali destituere, & tanquam canis veterarij ulcus non curare; licebit tibi, meum cadaver, sepulturâ asinorum, & bestiarum, vel inhumatum abiicere, vel in sterquilinio sepeliri jubere. O Mancipium, libertate Filiorum Dei dignissimum!

4. Ex amore vocationis religiosæ vestem religiosam exosculari, quoties induitur, exiitûrque: Cui exosculatiōi adnexa est indulgentiâ, ut videre est apud Lezanam, Verbô: *Habitus*. Et verò quidni appeties deosculerisque, religiose, vestem tuam, cum hæc sit vestis nuptialis, in qua à convivio cœlesti, non excluderis, & scito, te in pullo Societatis vestitu cœli fore candidatū.

5. Ex horis Canonicis (si Sacerdos es) unam deputare, quam offeras ad agendas Deo gratias pro vocatione; ad impetrandam perseverantiam in ea, & ad satisfaciendum pro ingratitude circa illam.

6. Pretiosissimæ Dei Parenti, & S. Angelo Custodi specialiter addictum esse: ita enim censebat P. Leonardus Lessius, verè Theologus, ut scribitur in vita ejus, devotionem ad B. V. & ad Angelum Custodem, ad perseverantiam in Societate Jesu plurimum habere momenti, quâ etiam intentione quotidie Litanias ad B. Virginem recitabat.

7. Ex amore vocationis, in quolibet Sa-
cro

cro

cro tempore Communionis vota renovare,

8. Quoties pulsus datur ad salutandam B. V. nempe manè, meridie & vesperi, ex amore vocationis vota renovare; ad illa quidem verba, *Angelus Domini, &c.* Votum Angelicæ Castitatis. Ad illa: *Ecce Ancilla Domini, &c.* Votum Obedientiæ. Ad illa: *Et Verbum Caro factum est,* Votum Paupertatis.

9. In Litanijs de omnibus Sanctis quotidie recitari solitis, ad illa verba: *Vt nos in tuo sancto servitio confortare, & conservare digneris, pectus tundere, donumque perseverantiæ in religione expetere;* tali enim tunctione fiat ex animo, roborantur dona Dei.

DIEI SEXTÆ

MEDITATIO II.

De duobus Vexillis.

Inter Meditationes secundæ Hebdomadæ, hæc quarta ponitur à S. P. N. in qua eidem revelavit Deus totam ideam atque structuram integram Societatis, sicut ipsemet S. Pater retulit Patri Mercuriano, & hic in publica Romæ Exhortatione narravit.

ORATIO PRÆPARATORIA consueta.
PRÆLUDIA accipiuntur ex Exercitijs S. P. N. Primum fit, Historica quædam consideratio,

4. *fumosus est*, fumósque vanitatis alijs præpinat. 5. *horribilis*, & tamen à quibusdam amatur: vide deinde, quàm multi ad eum accurrant. Tu igitur visne sequi illum? vide, an aliquid ejus sit in te? an te non teneant catenæ ejus aliquæ? an non obfuscâris te fumo vanitatis, inquietudine, appetitu apparentiarum, murmuratione, &c. vide & corrige.

II. Intuere per imaginationem Christum, in amæno campo juxta Hierosolymam, humili constitutum loco, valdè speciosum formâ, & aspectu summè amabilem, mittentem discipulos suos per orbem, ut omni hominum generi doctrinam salutarem communicent, adhortantemque eos, ut quemlibet juvent, adducantque primò ad spiritualem affectum paupertatis, & si ita visum fuerit Deo, ad actualem paupertatem; deinde ad opprobrij, contemptusque desiderium, & consequenter ad humilitatem. Perpende singula. 1. *in regione Hierosolymitana*, id est, visione pacis; non est enim pax sinè Christo. 2. *In campo patentissimo*: diligit enim Christus latitudinem cordis. 3. *in humili loco*: humilibus enim delectatur in terra; sublimia ad cœlum reservat. 4. *persona ejus est speciosa & amabilis*; nullum enim repellit, nullum despicit. Vide deinde, quàm pauci accurrant sub vexillum ejus. Vocavit te jam, Religio-

sc.

se, Christus sub vexillum crucis suæ, instruxit te tanto tempore ad bella Domini gerenda, quomodo igitur hæcenus militasti? quomodo tentationibus dæmonum resististi? quam gloriam duci tuo attulisti? vide, dole, & corrige.

III. Audi dicentem Deum per S. Joannem, *Ep. I. c. 2. Qui dicit, se in Christo manere; debet, sicut ille ambulavit, & ipse ambulare.* Hoc audiens, considera individuos Christi comites, 1. defectum omnium rerum temporalium. 2. laborem, & cum labore sterilitatem; paucissimos enim reliquit discipulos. 3. persecutionem ab omnibus, & adversitates omnes. Si Christi es, debes cum talibus comitibus ambulare usque ad mortem.

COLLOQUIUM I. Fiat ad B. V. implorando per eam à Filio gratiam, ut sub sanctissimo ejus vexillo manere, & ad mortem perseverare possis: terminabitur hoc colloquium per Ave Maria, &c.

COLLOQUIUM II. ad Christum hominem, ut tibi à Patre impetret hoc, subdatúrque in fine, Anima Christi; &c.

COLLOQUIUM III. ad Patrem, ut annuat petitioni, cum Pater noster, &c. In fine adora profundissime Sanctissimam Trinitatem.

HORA CONSIDERATIONIS

Tempore pomeridiano diei Sextæ.

De excelsis cogitationibus & Actibus heroicis Filiorum Dei.

Magnus olim spiritualis doctrinæ Magister, P. Balthasar Alvarez (de quo revelatum erat S. Teresiæ, quòd illo tempore, quò ille vivebat, nullus illò perfectior in Ecclesia Dei esset) inter complura vitæ sanctioris axiomata etiam hoc Novitijs suis inculcare solebat: *non degenerandum est ab excelsis cogitationibus Filiorum DEI: ut scribitur in vita ejus.* Doctrinam hanc ita imbiberat Novitius ejus Franciscus Perez, unus è quadraginta Societatis nostræ Martyribus, quorum modò Canonizatio procuratur, ut in ipso cædis, mortisque calore id locijs identidem inclamaverit: *Eja fratres, non degeneremus ab excelsis cogitationibus Filiorum Dei!* Annotavit id P. Joann. Nadesi, in anno dierum illustrium 15. Julij. Fundatur autem doctrina hæc, primò in illo Psal. 81. *Ego dixi, Dij estis, & Filij excelsi omnes:* deinde in ijs verbis Sap. 5. *Cogitatio illorum apud altissimum: & tandem in promisso Christi, Ioan. 12. Ego, si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum. Si ergo Religiosi sunt Filij excelsi, uti sunt, non debent degenerare ab excelso spiritu,*

tu, & consequenter ab excelsis cogitationibus. Si item Religiosi sunt iusti, uti debent esse, cogitatio illorum debet esse apud altissimum, proindeque excelsa. Si denique Religiosi sunt tracti à Christo exaltato à terra, cogitationes eorum debent esse exaltatæ seu excelsæ. Per cogitationes verò hîc non solî actus intellectûs intelliguntur, sed etiam actus voluntatis, & resolutiones heroicæ, quas ad tria capita reduco, nempe ad *agere*, ad *pati*, ad *omittere*.

Primum caput excelsarum cogitationum, à Filijs Dei haberi solitarum, est, *Agere*, hoc est, 1. elicere desideria ardentia & insatiabilia, tolerandi injurias, probra & omnis generis adversitates: hoc desiderium in Christo Filio Dei totâ vitâ perdurabat, quod colligunt SS. Patres ex verbis ejus, *Luc. 2. Baptismo habeo baptizari, & quomodo coarctor, usquedum perficiatur!* Desideria itaque prædicta sunt cogitationes filiorum DEI excelsæ, utpote in Christo Filio Dei sublimatæ, & deificatæ. 2. gloriari in Cruce Domini nostri Jesu Christi, hoc est, gaudere, & honorî ducere omnes despectus, contemptus, injurias, persecutiones, &c. Gloriationem hanc esse excelsam Filiorum Dei cogitationem, probârunt Fratres Domini Jesu, Apostoli, qui ibant gaudentes à conspectu Concilij, quòd digni essent pro nomine *IESV* contumeliam pati.

3. Peculiariter affici inimicis, omnibusque, qui aliquando molesti extiterunt, ferventi charitate eos diligere, gratias singulares eisdem à Deo expetere, & omne malum ab illis, & oratione & re, depellere conari. Hæc cogitatio verè est excelsa, quia à Filio Dei pro crucifixoribus orante in Cruce est exaltata. 4. Statuere seipsum centrum odiorum totius mundi, maledictorum, calumniarum, detractionum, cruciatuum, cum tota intentione, & duratione eorum. Et hæc cogitatio excelsa est; superat enim totum mundum, totamque naturam, usitata Filio Dei qui pro nobis factus est maledictum. 5. velle alienos defectus sibi attribui; sub nomine suo vulgari; excusationes suas non recipi; à Superioribus damnari & puniri; ex meritis suspicionibus, sinistris relationibus, confictis conjecturis traduci, & tandem facere omnes absolutos famæ suæ Dominos, quantum in se est, nullòque modo ad restituendum obligatos. Excelsam hanc cogitationem esse, probat seipso Filius Dei, mortuus propter peccata nostra, accusatus ex confictis criminibus, damnatus, &c. 6. Contentissimum esse quovis etiam ignominiosissimo, molestissimoque officio, à Superioribus injuncto, omni item loco, Superiore, cubiculo, &c. sicut filius Dei contentus fuit per molestò circa peccatores salvandos officio latibulo

latibulò Ægypti, & Nazarethanò; contentus Præfidibus, quamvis sceleratis, suisque persecutoribus.

Alterum caput, excelsarum cogitationum Filijs Dei usitatarum, est, pati cruces omnis generis, & à toto universo; pati omnes permissiones Dei; omnes omnium dæmonum insectationes; omnes omnium hominum injurias; pati in corpore & anima, in fama, & quibusvis alijs bonis; pati per linguas, calamos, suspiciones, iudicia, murmurationes, irrisiones, &c. pati autem innocenter, sinè murmuratione, sinè appetitu vindictæ, etiam à Deo faciendæ; pati quamdiu libuerit Deo. Caput hoc excelsarum cogitationum summum obrinuit gradum in Filio Dei, passo in carne nostra, ad cuius imitationem hortatur nos primus ejus in terris Vicarius. *1. Petri 4. Christo passo in carne & vos eadem cogitatione armamini.* Per talem cogitationem, resolutionemque citissimè ad præaltum perfectionis fastigium pertingitur, juxta effatum S. P. N. Ignatij, qui Patri Hieronymo Natali quærenti, quâ viâ citò ad perfectionem venire posset? respondit: *si eum, Dei beneficiò, multa pati contingeret: quæ verba, fundens lachrymas S. Pater dixit Patri Natali, & is postea Fratri nostro Paulo Cicotto, viro integerrimo, qui idem retulit R. P. Lancicio, ut ipse scribit in Opusc. oct. coll. c. 22.*

Tertium caput excelsarum cogitationum, in Filijs Dei reperiri solitarum, est, *omittere*, seu negligere, hoc est. 1. nullam laudem aut gratitudinem ab ullo, pro quacunque re, sperare, desiderare, aut de ea oblata complacere. 2. à nullo ex Superioribus, æqualibus & inferioribus, ullam suam rationem respectumque ob ætatem, officia, merita haberi velle. 3. à nullo hominum consilia sua, intentaque probari velle. 4. apud nullum hominem gratiam aucupari, quærere, curare, nolleque, ut ulla creatura se amet, sed potius omnes oderint; in doloribus suis gaudeant; gemitus suos non curent, 5. filere in delationibus & accusationibus, nec se excusare ullo modo, nisi in damnum gloriæ Dei, bonique communis cedat. Nunquam item afflictiones suas ulli exponere, nec desiderare, ut innocentia sua ab alijs sciatur. 6. ab omni officio etiam & actione, in ipsa ultima manus etiam impositione, ad nutum Superioris statim recedere etiam cum ignominia, & aliorum insultatione. 7. sibiipsum non compati, nullumque dolorem promere. 8. nullam commoditatem ex ulla creatura quærere. 9. nihil coram alio in laudem suam narrare, sed penitus se & sua nesciri velle, 10. nunquam inquirere de applicatione suam ad aliquod officium, & nescire omnia ad se non pertinentia. Tales omissiones & neglectus fuerunt

fuerunt in filio Dei, qui non solum negligit,
sed etiam exinanivit semetipsum: cuius al-
tissimo exemplo adjungo, exiguae appendi-
cis instar, id quod legi in manuscriptis Pa-
tris Gasparis Druzbecki, de P. Laurentio
Susliga, celebri olim Concionatore, qui cum
à quodam Provinciali ex cathedra Leopo-
liensi, in qua coeperat concionari, amotus
fuisset, & missus esset Luceoriam ad idem
officium, eamque humiliationem, ut illi à
quibusdam insultabatur, moderatò ac reli-
giosò animò tulisset, in eo ipso loco à Deo
maximè exaltatus, & tam regno, quàm So-
cietati ostensus fuit; cumque ex illo loco es-
set abiturus, vidit in somnis B. Virginem
cum puero Jesu, qui ait illi; *Pete à me, quid-*
quid vis: tum ille. *Mi Domine, quid petam*
aliud, quàm ut tecum sim in æternum! respon-
dit puer Jesus; *Eris:* ait ille; *Domine, non sa-*
vis credo, nam sum miser peccator: tum Domi-
nus Jesus: *do tibi,* inquit, *manum meam, quod*
futurus sis mecum in æternum: apprehendit ille
manum sanctissimi Pueri, & evigilavit. Hæc
ex ipso Patre Laurentio audivit P. Gaspar
1623. 27. Novemb. Godovij, ubi simul ma-
nebant tempore pestis Lublinensis, & loque-
bantur de illo genere viæ & vitæ spiritualis,
quod *negligentia* appellatur; quæ est cogitatio
Filiorum Dei, seu eorum, qui cum IESU
Filio Dei futuri sunt in æternum. Dum,

Religiose, cogitationes has legis, ita lege,
ut eas habeas, si Filijs Dei vis adnumerari.

DIEI SEXTÆ MEDITATIO III.

*De eligendo viæ perfectæ, in Re-
ligione, statu.*

Modum electionis faciendæ proponit S.
P. N. sub finem Hebd. secundæ.

ORATIO PRÆPARAT. & PRÆLUD. I.
ut in Medit. primâ, diei primæ.

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam,
vivendi in numero perfectorum Dei servo-
rum.

PUNCT. I. Alloquere Dominum Deum
tuum: *Quid retribuam Domino pro omnibus,
quæ retribuit mihi?* Et considera beneficia Dei
innumera, quæ tibi præstitit Deus ab instan-
ti vocationis tuæ ad Religionem ad hoc us-
que tempus; ea beneficia nemo melius nôsse
potest, quàm tu ipse. Expende finem, ad
quem vocatus es; adduc in memoriam me-
dia salutis, quibus in Religione abundas,
ita ut neminem incusare possis ob tuam à fi-
ne tibi præfixo deviationem, nisi teipsum,
non utentem vel malè utentem mediis. De
his ergo coram Deo te accusa, cum proposito
emendationis.

II. Dic

II. Dic Domino cum Ezechia, *Isa. 38. Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ. Et statue ob oculos tuos in conspectu Dei, vitam tuam hæcenus in religione transactam. Vide, quos fructus, vel potiùs quæ damna hujus vitæ habeas? quàm indies elongeris à perfectione? quàm vicinus sis lapsibus gravibus? immò quàm dubius, ne in eis sis? quàm Christo Domino, & regulis tuis difformis? &c. Ideòne te Deus vocavit ad hunc statum? confundere coram Deo, & dole.*

III. Audi DEUM dicentem, *Isaia 48. Servus meus es tu Israël, &c. in te gloriabor: Et considera, quanta sit honestas, utilitas & suavitas exacti servitij divini, non solùm coram Deo & conscientia propriâ, sed etiam coram externis? Quanta hinc erga Deum fiducia? quanta pax mentis? quanta securitas in vita, & morte? quanta communitatis ædificatio? quanta gratiarum, benedictionum, protectionisque divinæ assiduitas? quanta æternæ beatitudinis certitudo? his bene expensis, ita cum animo tuo ratiocinare.*

1. Si quis te consuleret, cui optimè velles, quam ratione in religione vivere deberet, quid illi suaderes? hoc ergo suade, & persuade tibi, ne dicatur tibi: qui alium doces, cur te ipsum non doces?

2. Si mors nunc ingrueret tibi, qualem in religione

religione vitam vixisse velles, qualem vixisse nolles? nunc ergo dum tempus est (& quantum sit, non nôsti) illam elige, istam neglige.

3. Si jam in iudicio Dei staturus esses, qualem vitam vixisse velles? qualem tibi apud iudicem & Assessores eius profuturam, & qualem obfuturam censes? hanc ergo relinque, illam delige.

4. Quid à te factum voles, quando in purgatorij flammis ardebis? quid factum voles, quando ad conspectum dignissimi omni amore Dei venies beatificatus? pœnitebit te, tanto bono, tantæ dignitati, Deo, tam abjectè servivisse. Quid factum voles inter tot millia perfectissimorum DEI servorum constitutus? hoc, si sapias, nunc facito.

5. Frivolæ sunt causæ, quæ te à perfectæ vitæ studio in Religione remorantur; hæ enim sunt. 1. horror difficultatum, vincendique sese. 2. Horror vigilandi super se. 3. Metus privandi se levibus solatijs. 4. Metus displicendi alijs, similibus tibi in neglecta vita. 5. Metus linguarum iridentium & carpentium, quòd te illis non accommodes. Hæc & similia, vide, an tibi in articulo mortis, & coram Iudice Deo, sint suffragatura? quid respondebis Christo dicenti: Hæcne tanti erant, ut me, qui tanta tibi feci, his postponeres? In fine fac particularia proposita.

In

In Colloquio dic: Fons omnis perfectionis, Domine, qui dedisti velle, da & perficere! Demum Pater, Ave, & Anima Christi.

DIES SEPTIMA

Sancto Francisco Xaverio consecranda.

Oratio jaculatoria hujus diei erit ista: *Amor meus crucifixus est!* S. Ignatius Martyr, in Epist. ad Rom.

MEDITATIO I.

De Passione Christi Domini.

Huic materiae considerandae, integram Hebdomadam tertiam Exercitiorum suorum destinavit S. P. N. Ignatius.

ORATIO PRÆPARAT. consueta.

PRÆLUDIUM I. Statue tibi ob oculos Christum, sic te alloquentem: *Vide homo, qua pro te patior! non est dolor, sicut quo crucior, &c. & super hoc est pena gravior, quia te tam ingratum experior.* S. Bern.

PRÆLUDIUM II. Pete à Christo Domino gratiam, ut intimè tibi imprimas dolores passionis ejus.

PUNCTUM I. Intuere Christum Dominum passum, tanquam objectum tuæ confusionis & increpationis imperfectionum ac

F 7

negligen-